

Župa se nalazi u području Neretvice, rječice koja se ulijeva u Jablaničko jezero. Do 16. st. to su područje pastorizirali franjevci iz Konjica. Nakon rušenja konjičkog samostana u vrijeme progona 1521-24. tamošnji katolici prelaze u pastoralnu nadležnost kreševskih franjevac. U 17. stoljeću na tom je području postojala župa pod imenom Neretva, gdje je početkom toga stoljeća živjelo 1.600 katolika Hrvata. Zbog posljedica Bečkoga rata (1683-99) župa je gotovo opustjela i prestala je postojati. God. 1737. tamo je zabilježeno samo 436 katolika. Njih je opsluživao kapelan iz Kreševa, koji je stanovao, prilikom svojih posjeta, u kućama vjernika. Početkom 19. stoljeća kupljen je komad zemljišta i podignuta je kuća. God. 1813. Neretva se navodi kao posebna kapelacija. Stoga stariji šematzizmi uzimaju tu godinu kao godinu obnove župe, koja je, međutim, na rang župe iznova podignuta godine 1820. Broj se katolika u međuvremenu god. 1813. povećao na 1.136.

Od osnutka sijelo župe bilo je u Podhumu. Tamo je izgrađena i župna crkva vjerojatno osamdesetih godina 19. stoljeća. Budući da izvedba nije bila solidna, novi je projekt za adaptaciju crkve načinio Karlo Pařík (Paržik) 1925. godine. On je to učinio i za župni stan, te poseban projekt za jednu kapelicu.

Crkva je šezdesetih godina porušena. Ostao je samo jedan zvonik i pored njega je potom izgrađena kapelica. Budući da je selo Podhum zbog iseljavanja gotovo ostalo bez katolika, a po svom je zemljopisnom položaju nepristupačno, nova je crkva izgrađena na povoljnijem mjestu na Žitačama 1959-62. godine. Projekt za crkvu izradio je ing. fra Pijo Nuić. Na zvoniku ima jedno zvono. Prije nedavnoga rata crkva je renovirana, a radilo se i na uređenju interieura. U njoj se nalazilo nekoliko sadrenih kipova, rađenih u obrtničkim radionicama. Oltarsku zidnu sliku za crkvu izradio je slikar V. Blažanović. Daljnje uređenje crkve zaustavio je rat. Crkva je teško oštećena a umjetnička djela uništена. Oltarska slika teško je oštećena. Iz crkve je odneseno sve što se moglo odnijeti. Uz to, kancelarija je zapaljena. Tom prilikom je izgorjela vrijedna

arhiva, kartoteka i neke maticе.

Jedno vrijeme preostali vjernici skupljali su se na liturgijska slavlja u jednoj preuređenoj garaži a od 1998. u drvenoj crkvici u Obrenovcu. Novi župnik fra Vlado Koštroman započinje 2000. godine radove na uređenju crkve da je koliko-toliko sredi kako bi ona služila svojoj svrsi.

U župi su postojale dvije podružne crkvice, od kojih je jedna izgrađena u Bukovici 1977. god., a druga u Dobrićevićima 1979. god., te više grobljanskih kapelica. U bukovičkoj crkvici bila je slika Sv. Josipa (ulje na platnu) iz 1909. godine. U nedavnom ratu obje su crkve vrlo teško stradale.

U isto vrijeme kada je izgrađena nova crkva, podignut je sadašnji župni stan, koji je god. 1987. proširen i obnovljen. U zadnjem ratu je teško oštećen i opljačkan. U 2000. godini je djelomično obnovljen i useljen.

Pored župnog stana, neposredno prije rata napravljen je *Dom sv. Ante* (8x10 m). Dom je u ratu potpuno devastiran, a od njega su ostali samo zidovi.

Podhumska župa je 1877. god. imala 2.128 katolika, a 1935. god. 2.712. U međuvremenu od nje su odvajanjem osnovane nove župe u Solakovoј Kuli 1866. i Ostrošcu (Obrima) 1919. godine.

U Podhumu su franjevci osnovali prvu pučku školu toga kraja.

Župa je godine 1991. brojila 1.700 katolika (1974: 2.235) a danas ima 170 vjernika. Župu tvore sljedeća naselja: Podhum, Žitače, Budišnja Ravan, Bukovica, Buljina, Buturović Polje, Dobrićevići, Gorani, Gostovići, Jukići, Krčići, Lukšije, Ljesovinja, Mrkosovice, Obrenovac, Orlište, Oteležani, Pačerani, Parsovići, Priješlap, Raotići, Rasvar, Seonica, Slavkovići, Sultići, Šip, Višnjevica, Tovarnica i Trusina.